EUROOPA PARLAMENT 2009–2014

Istungidokument

6.9.2011 B7-0475/2011

RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

suuliselt vastatava küsimuse B7-0421/2011 alusel

vastavalt kodukorra artikli 115 lõikele 5

ELi kodutuse kaotamise strateegia

Pervenche Berès, Karima Delli
tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni nimel

B7-0475/2011

Euroopa Parlamendi resolutsioon ELi kodutuse kaotamise strateegia kohta

Euroopa Parlament,

– võttes arvesse oma 22. aprilli 2008. aasta kirjalikku deklaratsiooni tänavakodutuse kaotamise kohta ja 16. detsembri 2010. aasta kirjalikku deklaratsiooni ELi kodutuse kaotamise strateegia kohta[1],

– võttes arvesse Euroopa Liidu põhiõiguste hartat, eriti selle artiklit 34,

– võttes arvesse Euroopa Nõukogu poolt vastu võetud Euroopa sotsiaalhartat, eriti selle artiklit 31,

– võttes arvesse komisjoni ja nõukogu 2010. aasta ühisraportit sotsiaalkaitse ja sotsiaalse kaasatuse kohta,

– võttes arvesse nõukogu 6. detsembri 2010. aasta deklaratsiooni „Vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemise Euroopa aasta: koostöö vaesuse vastu võitlemise nimel aastal 2010 ja pärast seda”,

– võttes arvesse 9. ja 10. septembril 2010. aastal toimunud Euroopa kodutuseteemalise konsensuskonverentsi lõplikke soovitusi,

– võttes arvesse komisjoni 16. detsembri 2010. aasta teatist „Vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemise Euroopa tegevusprogramm: sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvuse Euroopa raamistik” (KOM(2010)758),

– võttes arvesse Regioonide Komitee 3. juuni 1999. aasta arvamust eluaseme ja kodutuse kohta (RK 376/98 lõplik), 6. oktoobri 2010. aasta arvamust kodutuse vastu võitlemise kohta (RK 18/2010 lõplik) ja 31. märtsi 2011. aasta arvamust vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemise Euroopa tegevusprogrammi kohta (RK 402/2010 lõplik),

– võttes arvesse 11. juulil 2011 komisjonile esitatud küsimust ELi kodutuse kaotamise strateegia kohta (O 000153/2011 – B7 0475/2011),

– võttes arvesse kodukorra artikli 115 lõiget 5 ja artikli 110 lõiget 2,

A. arvestades, et kodutus on kõikides ELi liikmesriikides endiselt inimesi puudutav probleem, mis kujutab endast inimväärikuse vastuvõetamatut rikkumist;

B. arvestades, et kodutus on üks vaesuse ja puuduse äärmuslikemaid vorme ning et kodutus on viimastel aastatel mitmes ELi liikmesriigis suurenenud;

C. arvestades, et 2010. aasta oli vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemise Euroopa

[1] P6_TA(2008)163 ja P7_TA(2010)499.

aasta;

D. arvestades, et kodutuse probleem on ELi sotsiaalse kaasatuse protsessis kujunenud selgelt prioriteetseks;

E. arvestades, et ELi tasandil on sotsiaalkaitse ja sotsiaalse kaasatuse avatud koordinatsiooni meetodi kasutamine viimase kümne aasta jooksul parandanud kodutuse probleemidele pühendatud poliitika koordineerimist ning soodustanud jõupingutusi riiklikul, piirkondlikul ja kohalikul tasandil, ning arvestades vajadust jätkata seda tööd strateegilisema lähenemisviisiga;

F. arvestades, et kodutus on oma olemuselt mitmetahuline probleem, mis nõuab ka mitmetahulist poliitilist reageerimist;

G. arvestades, et Euroopa 2020. aasta strateegia ja selle peamine eesmärk – vabastada 2020. aastaks vähemalt 20 miljonit inimest vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse ohust – annab uut hoogu võitlusele vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse kõikide vormide, sealhulgas ka kodutuse vastu;

H. arvestades, et Euroopa 2020. aasta strateegia üks põhielemente on vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemise Euroopa tegevusprogramm kui juhtalgatus;

I. arvestades, et selle raamistikuga pannakse ELi tasandil alus tõhusamale ja ambitsioonikamale tegutsemisele kodutuse vastu – määratakse kindlaks meetodid ja vahendid, mis võimaldaksid kõige paremini jätkata komisjoni alustatud tööd kodutuse kaotamiseks ning võetakse sealjuures arvesse 2010. aasta detsembris toimunud konsensuskonverentsi tulemusi;

J. arvestades, et Regioonide Komitee on esitanud Euroopa sotsiaalelamumajanduse tegevuskava eesmärgiga koordineerida sotsiaaleluasemete rahastamise, struktuurifondide kasutamise ja energiatõhususe suurendamise meetmeid; arvestades, et ELi kodutuse kaotamise strateegia peaks aitama seda tegevuskava täita;

1. nõuab liikmesriikidelt tulemuslikku tegutsemist, et kaotada 2015. aastaks tänavakodutus;

2. nõuab, et töötataks välja ambitsioonikas ja terviklik ELi strateegia ning seda toetavad riiklikud ja piirkondlikud strateegiad, mille pikaajaline eesmärk laiemas sotsiaalse kaasatuse raamistikus on kodutuse kaotamine;

3. palub komisjonil moodustada ELi kodutuse kaotamise strateegia töörühm ning kaasata võitlusse kodutuse vastu kõik sidusrühmad, sealhulgas riikliku, piirkondliku ja kohaliku tasandi poliitikakujundajad, teadlased, kodututele teenuseid osutavad vabaühendused, kodutud ning kodutuse probleemiga lähedalt kokkupuutuvate sektorite, nagu elamumajandus, tööhõive ja tervishoid, esindajad;

4. nõuab, et ELi strateegia väljatöötamisel võetaks arvesse Euroopa kodutuse ja eluasemelt tõrjutuse tüpoloogiat (ETHOS); palub sotsiaalkaitsekomiteel ja selle näitajate töörühmal aidata saavutada liikmesriikide vahel kokkulepet selle liigituse rakendamise kohta; palub Eurostatil koguda andmeid ELi kodutuse kohta Euroopa Liidu tulu ja elutingimusi

käsitleva statistika raames;

5. nõuab, et komisjon ja liikmesriigid lepiksid ELi kodutuse kaotamise strateegia ühe keskse elemendina kokku riiklike ja piirkondlike kodutuse kaotamise strateegiate jälgimise raamistiku; nõuab sellega seoses aruandluse strateegia väljatöötamist, mille alusel kord aastas või kaks korda aastas antaks aru saavutatud tulemustest;

6. on seisukohal, et jälgimise ja aruandluse alla peaksid kuuluma kodutuse kaotamise strateegiate alljärgnevad põhielemendid (need on esitatud 2010. aasta ühisraportis sotsiaalkaitse ja sotsiaalse kaasatuse kohta):

- selged eesmärgid, sealhulgas eriti kodutuse ennetamisega seotud eesmärgid; kodutuse juhtumite kestuse vähendamine; kodutuse raskeimate vormide esinemise vähendamine; kodututele mõeldud teenuste kvaliteedi tõstmine ja soodsa hinnaga eluasemete kättesaadavamaks muutmine,

- terviklik, kõiki asjaomaseid poliitikavaldkondi hõlmav lähenemisviis,

- nõuetekohane juhtimine,

- nõuetekohane andmete kogumine,

- eluaseme tähtsustamise poliitika,

- kodutu rahvastikuosa profiilimuutuste ja eeskätt migratsiooni arvessevõtmine;

7. nõuab rõhutatult, et selles jälgimisraamistikus pööratak tähelepanu liikmesriikide saavutustele tänavakodutuse ja pikaajalise kodutuse kaotamisel;

8. nõuab, et ELi kodutuse kaotamise strateegia ei piirduks jälgimise ja aruandlusega, vaid sisaldaks tegevuspaketti, millega toetataks tulemuslike riiklike ja piirkondlike kodutuse kaotamise strateegiate väljatöötamist ja täitmist;

9. nõuab ELi kodutuse kaotamise strateegiasse tugevat teadusuuringute kava, et parandada probleemide tundmist ja mõistmist, ning nõuab, et kodutusevastase võitluse põhiküsimustes jätkataks üksteiselt õppimist ja riikidevahelist kogemuste vahetamist;

10. nõuab, et vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemise Euroopa tegevusprogrammi sotsiaalse innovatsiooni suunal pööratak erilist tähelepanu eluasemepõhistele meetmetele, et tugevamini tõendada eluaseme ja ajutise toimetulekutoetuse kombineerimise tulemuslikkust endiste kodututе puhul ning tõendatud teabega mõjutada tavade ja poliitika kujundamist;

11. nõuab, et ELi kodutuse kaotamise strateegias pandaks rõhku kvaliteetsete teenuste pakkumisele kodututele, ning nõuab, et komisjon töötaks välja vabatahtliku kvaliteediraamistiku, nagu on nõutud vaesuse vastu võitlemise Euroopa tegevusprogrammi käsitlevas teatises;

12. nõuab, et kujundataks välja tugevad sidemed ELi kodutuse kaotamise strateegia ja ELi rahastamisvahendite, eeskätt struktuurifondide kaudu toimuva rahastamise vahel; kutsub

komisjoni üles edendama Euroopa Regionaalarengu Fondi rahastamisvahendi kasutamist ka tõrjutud elanikkonnarühmade eluasemevajaduse rahuldamiseks, et aidata kodutuid ELi eri liikmesriikides;

13. nõuab, et kodutuse kaotamine võetaks vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastase võitluse osana kõikidesse asjaomastesse poliitikavaldkondadesse;

14. on seisukohal, et ELi kodutuse kaotamise strateegias tuleks täiel määral respekteerida Lissaboni lepingut, milles on sätestatud „riiklike, piirkondlike ja kohalike asutuste oluline roll ja laiaulatuslik suvaõigus osutada, tellida ja korraldada üldist majandushuvi pakkuvaid teenuseid nii palju kui võimalik vastavalt kasutajate vajadustele”; on seisukohal, et liikmesriikide ülesanne on kindlaks määrata soodsa hinnaga eluasemete ja sotsiaalelamumajanduse raamtingimused ning et ELi kodutuse kaotamise strateegia peaks olema täielikult kooskõlas liikmesriikide sotsiaalelamupoliitikaga, milles oleks õiguslikult tagatud sotsiaalse mitmekesisuse põhimõte ja sotsiaalse eraldatuse vastu võitlemise põhimõte;

15. nõuab, et ELi Põhiõiguste Amet pööraks rohkem tähelepanu äärmusliku vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse tagajärgedele, pidades silmas põhiõiguste kättesaadavust ja tegelikku kasutamist ning võttes arvesse, et eluasemeõiguse tagamine on ülimalt tähtis kõikide muude õiguste, sealhulgas poliitiliste ja sotsiaalsete õiguste kasutamise seisukohalt;

16. nõuab, et ELi kodutuse kaotamise strateegia väljatöötamist arutataks tööhõive, sotsiaalpoliitika, tervise- ja tarbijakaitseküsimuste nõukogus;

17. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, Regioonide Komiteele, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele, sotsiaalkaitsekomiteele ja Euroopa Nõukogule.